

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011467
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320011467.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému W. H., nar. XX. K. XXXX v H., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a obžalovaného W. H. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 16. decembra 2020, č. k. 31T/148/2020-266, na verejnom zasadnutí konanom 1. apríla 2021 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný W. H., nar. XX. K. XXXX v H., trvalé bydlisko mesto H., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

o d s u d z u j e

podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí - plynová pištoľ Umarex model Colt Government 1911 A1, kalibru 9 mm PA Blanc, výrobné číslo DG20140995, so zásobníkom, 2 ks nábojok s akustickým efektom a 3 ks nábojok s náplňou chemickej dráždivej látky typu CN.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. H. zamieta.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 16. decembra 2020 č. k. 31T/148/2020-266, bol obžalovaný W. H. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 26.07.2020 v čase okolo 16.00 hod. v obci Dlhá nad Váhom v areáli zberného dvora pred mobilným domom, ktorý je odstavený v tomto areáli, vystrelil po predošlej slovnej hádke jedenkrát z plynovej pištole na tvárovú časť W. K., ktorý do tohto zberného dvora prišiel vyvieť odpad zo záhrady, následkom čoho spôsobil poškodenému W. K., trvale bytom N. U. H. č. XXX zranenia - stav po traume hlavy, na ľavom líci nepravidelnú tržnú ranu veľkosti 4 cm podľa lekárskeho záznamu, epistaxsu - krvácanie z nosa, okoločnicovú podliatinu vľavo, trieštivú zlomeninu bočnej steny ľavej čeľustnej dutiny, hemosinus - zakrvácanie do ľavej čeľustnej dutiny, podkožný emfyzém a podliatinu na ľavej strane tváre, poruchu inervácie n infraorbitalis vľavo, akútnu stresovú situáciu s dobou liečenia minimálne 4 týždne.

Okresný súd za to obžalovaného odsúdil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 a § 39 ods. 4 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil trest prepadnutia veci, a to plynovej pištole Umarex model Colt Government 1911 A1, kalibru 9 mm PA Blanc, výrobné číslo DG20140995, so zásobníkom, 2 ks nábojok s akustickým efektom a 3 ks nábojov s náplňou chemickej dráždivej látky typu CN. Zároveň mu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) uložil povinnosť nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., IČO: 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, škodu vo výške 724,23 € a Sociálnej poisťovni, IČO: 30807484, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, škodu vo výške 1 519,60 € a poškodeného W. K. postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania, ktoré ohľadom tohto výroku vykonal.

Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený. Ďalej okresný súd argumentoval tým, že nakoľko obžalovaný opätovne spáchal zločin, dolná hranica trestnej sadzby (základná sadzba trestu odňatia slobody bola pôvodne od 4 rokov do 10 rokov) sa zvýšila o jednu polovicu, konkrétne na 7 rokov s tým, že v zmysle ust. § 34 ods. 6 Tr. zák. okresný súd musel obžalovanému ukladať trest odňatia slobody. Pri určení výmery trestu však prihliadol na postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ku ktorej sa od začiatku priznával, štádium trestného činu, ktorý skončil len pokusom bez akejkoľvek aktívnej snahy obžalovaného svoj skutok dokončiť a preto mu uložil trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. (S 44/2017) na 4 roky a 8 mesiacov. Dôvody na mimoriadne zníženie trestu okrem iného videl okresný súd aj v tom, že sa nejednalo o dlhodobejšie úmyselné násilie, napríklad bitku, pri ktorej by bolo opakovane udierané do hlavy, ale o jeden výstrel plynovou pištoľou bez projektilu, ktorý spôsobil uvedené následky.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin vo veci Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/135/2014 a Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/63/2012, zaradil ho okresný súd na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uloženie trestu prepadnutia veci okresný súd odôvodnil tým, že bola použitá na spáchanie tohto skutku.

V rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodených Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. a Sociálna poisťovňa na náhradu spôsobenej škody v súvislosti s poskytnutou zdravotnou starostlivosťou a vyplatenými dávkami, ktorú obžalovaný uznal do základu aj výšky, preto okresný súd priznal náhradu škody v plnom rozsahu v zmysle podanej obžaloby. Poškodený W. K. si síce uplatnil nárok na náhradu škody, ale do skončenia vyšetrovania nešpecifikoval jeho výšku, iba odkazom na bodové hodnotenie v znaleckom posudku, ktorý však bodové ohodnotenie neobsahoval. Okresný súd ho preto odkázal na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku si prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta (ďalej len prokurátorka) a obžalovaný ponechali lehotu na podanie odvolania.

Písomným podaním doručeným okresnému súdu 18. decembra 2020 zahlásila voči rozsudku prokurátorka odvolanie čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Prokurátorka odvolanie odôvodnila písomným podaním doručeným okresnému súdu 8. januára 2021, v ktorom uviedla, že z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, okrem iného aj za násilnú trestnú činnosť - prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 Tr. zák., zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. Ďalej poukázala na rozsudok Okresného súdu Bratislava II. z 28. januára 2014, sp. zn. 1T/111/11, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava z 26. marca 2015, sp. zn. 2To/135/14, právoplatný 26. marca 2015, ktorým bol obžalovaný odsúdený za zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, pričom na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Bolo mu tiež uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Tento trest obžalovaný

vykonan 21. septembra 2018. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný bol odsúdený za zločin. Na základe tejto skutočnosti bolo potrebné aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., v zmysle ktorého dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa (4 roky - 10 rokov) sa zvýšila o jednu polovicu, čo predstavuje 7 rokov až 10 rokov. Vzhľadom na postoj obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, svoje konanie úprimne oľutoval už v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní konanom 16. decembra 2020 na okresnom súde vyhlásil, že je vinný, zo strany prokurátorky bol navrhnutý nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby 7 rokov. Okresným súdom aplikované ust. podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ktorým mimoriadne znížil dolnú hranicu trestnej sadzby a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, považovala v plnej miere za nepostačujúci, a to s poukazom na bohatú trestnú minulosť obžalovaného a spáchaný zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., za ktorý vykonal trest pred necelými dvomi rokmi. Predchádzajúce odsúdenia podľa nej na neho nemali požadovaný prevýchočný účinok. Prokurátorka ďalej uviedla, že priznanie obžalovaného bolo úprimné, svoje konanie oľutoval už v prípravnom konaní a urobil vyhlásenie o vine, no toto všetko bolo zohľadnené pri jej návrhu trestu v záverečnej reči prokurátorky. Je toho názoru, že obžalovanému je potrebné uložiť podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Navrhla preto, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol sám rozsudkom.

Dňa 31. decembra 2020 bolo okresnému súdu doručené písomné odvolanie obžalovaného, v ktorom stručne uviedol, že odvolanie podáva voči nápravno-výchovnej skupine. Iné skutočnosti v odvolaní neuviedol.

Prostredníctvom obhajcu JUDr. Pavla Kolenčíka sa obžalovaný vyjadril aj k odvolaniu prokurátorky. Označil ho za nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za správny a uložený trest za zákonný a primeraný. Podľa neho nestačí len poukázať na jeho bohatú trestnú minulosť, lebo za svoju trestnú minulosť už bol potrestaný tým, že pri rozhodovaní o výške jeho trestu okresný súd aplikoval ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. Okresný súd ho následne nemohol potrestať druhýkrát za to isté tým, že by nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu jeho trestu. Okresný súd preto správne pri rozhodovaní o výške trestu tento mimoriadne znížil, keďže na takéto zníženie boli splnené podmienky. V konečnom návrhu preto žiadal, aby Krajský súd v Trnave odvolanie prokurátorky zamietol ako nedôvodné.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 8. marca 2021.

Za účelom prejednania podaných odvolaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 1. apríla 2021. Verejného zasadnutia sa zúčastnila prokurátorka, obhajca obžalovaného JUDr. Pavol Kolenčík ako aj samotný obžalovaný, ktorého účasť bola v rámci opatrení proti šíreniu nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 zabezpečená prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov. Obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti oboch poškodených, ktorý sa nedostavili a svoju neúčasť neospravedlnili.

Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal.

Prokurátorka v konečnom návrhu zotrvala na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených, preto žiadala, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozsudkom rozhodol a obžalovanému uložil zákonný trest vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa pridržal svojho písomného vyjadrenia a navrhol odvolanie prokurátorky v celom rozsahu ako nedôvodné zamietnuť. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, žiadal odvolací súd, aby tomuto odvolaniu vyhovel a obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že všetko ľutuje, s odstupom času si uvedomil, že mohol spôsobiť väčšie škody ako sa stali, prijme trest, ktorý dostane a zároveň sa pridrižoval toho, čo už povedal jeho obhajca.

Podľa § 315 Tr. por. o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods.1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania na to oprávnenou osobou - obžalovaným a prokurátorkou - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku rozsudku, proti ktorému podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné, no odvolanie obžalovaného dôvodné nie je.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky strany nemali a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie o treste.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri určení druhu trestu, keď správne dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné s poukazom na ust. § 34 ods. 6 Tr. zák. ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže išlo o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšovala päť rokov. Ukladanie alternatívnych trestov k nepodmienečnému trestu odňatia slobody u obžalovaného vzhľadom na jeho osobu a závažnosť spáchanej trestnej činnosti neprichádzalo do úvahy. Rovnako správne okresný súd u obžalovaného skúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák.). Správne tiež skonštatoval, že pri existencii jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Tr. zák.) je ich vzájomný pomer vyrovnaný. Správne postupoval aj vtedy, keď dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. zvýšil o jednu polovicu, teda na 7 rokov z dôvodu, že obžalovaný spáchal opätovne zločin potom, ako už bol za zločin právoplatne odsúdený.

Podľa názoru krajského súdu už ale okresný súd nepostupoval správne, keď obžalovanému uložil mimoriadne znížený trest vo výmere 4 roky a 8 mesiacov s použitím ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam.

Rovnako ako prokurátorka, aj krajský súd je toho názoru, že trest uložený okresným súdom je neprimerane mierny jednak okolnostiam prípadu, ale aj osobe obžalovaného.

Dôvodne prokurátorka v odvolaní poukázala na fakt, že obžalovaný sa v minulosti dopúšťal rôznej trestnej činnosti, za ktorú bol opakovane odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal. Doposiaľ bol až 10-krát súdne trestaný. Správne tiež zdôraznila, že obžalovaný už bol za rovnaký zločin (§ 155 ods. 1 Tr. zák.) odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorý celý vykonal 21. septembra 2018. Fakt, že sa obžalovaný po necelých dvoch rokoch od uvedeného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody dopustil identického zločinu, svedčí aj podľa názoru krajského súdu o tom, že predchádzajúci nepodmienečný trest odňatia slobody u neho nesplnil svoj účel, keďže ho nenapravil a neodradil od spáchania ďalšej trestnej činnosti.

Za daného stavu veci považuje aj krajský súd za aplikačne nesprávne, aby bol obžalovanému za opätovne spáchaný zločin rovnakého typu ukladaný mimoriadne znížený nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý je len o 8 mesiacov vyšší ako trest, ktorý zjavne nesplnil svoj účel. Takto uložený trest okresným súdom by podľa názoru krajského súdu taktiež nenaplnil zákonom predpokladaný účel vymedzený v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je nielen zabrániť páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky preto, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd odvolaniu prokurátorky vyhovel a postupom § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku

o treste a spôsobe jeho výkonu a na podklade úplného a správne vykonaného dokazovania ohľadom výroku o treste v konaní pred okresným súdom sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby, t. j. vo výmere

7 (sedem) rokov, ktorý trest zodpovedá všetkým zákonným hladiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 Tr. zák., konkrétne miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy, zo spôsobu jeho spáchania, tiež zistenej pohľadujúcej a prirážajúcej okolnosti, ako aj pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy.

Podľa názoru krajského súdu bude mať trest odňatia slobody uložený vo výmere 7 rokov na obžalovaného dostatočný prevýchočný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protiprávneho konania a do budúca sa ho vyvaroval. Tým sa naplní aj účel trestu tak, ako to má na mysli ust. § 34 Tr. zák., teda sa ochráni spoločnosť pred trestnými činmi, zabráni sa obžalovanému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychová sa k tomu, aby viedol riadny život. Takýto trest bude tiež výchovne pôsobiť na ostatných členov spoločnosti a zároveň vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prizvukoval, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, že sa k nej priznal a úprimne ju oľutoval a že pred okresným súdom realizoval vyhlásenie o vine, k tomu krajský súd uvádza, že všetky tieto skutočnosti krajský súd zohľadnil vo výmere trestu, keď obžalovanému uložil trest na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby. Ak by totiž obžalovaný nemal k svojej trestnej činnosti kritický postoj, tak by dôvodne mohol očakávať vyšší trest, ukladaný v hornej polovici modifikovanej trestnej sadzby.

K námietke obžalovaného, že tá istá okolnosť - opätovné spáchanie zločinu - mu v zmysle ust. § 38 ods. 1 Tr. zák. bola pričítaná opakovane, krajský súd uvádza, že k takému pochybeniu v tomto konaní nedošlo. Odsúdenie za predchádzajúci zločin vo veci Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 1T/111/2011 mu bolo zohľadnené len raz pri aplikácii ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. Prirážajúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. - že už bol v minulosti odsúdený mu bola priznaná z iného dôvodu, a síce preto, že v registri trestov GP SR mal okrem vyššie uvedeného odsúdenia evidovaných ďalších 9 odsúdení.

Pokiaľ obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukazoval na to, že zákonné podmienky pre analogickú aplikáciu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. v zmysle Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017 boli v jeho prípade splnené, k tomu krajský súd uvádza, že súd musí pri mimoriadnom znižovaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zohľadňovať aj tú skutočnosť, či by trest uložený v nezniženej výmere bol pre obžalovaného neprimerane prísny a či aj trest kratšieho trvania postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti.

Podľa názoru krajského súdu u obžalovaného tieto podmienky splnené neboli, keďže s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa nemožné dôvodne domnievať, že by trest kratšieho trvania postačil na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Rovnako uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby nemožno, vzhľadom na špeciálnu recidívu obžalovaného, považovať za neprimerane prísne.

Práve pre absenciu uvedených predpokladov nebolo možné u obžalovaného aplikovať ani ust. § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu, ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Pokiaľ ide o tzv. vonkajšiu diferenciáciu výkonu trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný totiž v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného skutku už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, napr. vo veci Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 1T/111/2011 či Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/24/2011.

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal zaradenia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, tu je potrebné najskôr poukázať na príslušné ust. Tr. zák.

Podľa ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. môže súd zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom

stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa § 48 ods. 5 Tr. zák., pri zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b).

Z cit. ust. je zrejmé, že na to, aby bol obžalovaný postupom podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia (obžalovaný sa domáhal zaradenia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia), než do ktorého má byť podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. zaradený, musí súd dospieť k záveru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bude jeho náprava lepšie zaručená v takomto ústave na výkon trestu.

V prípade obžalovaného k takému záveru dospieť nemožno, nakoľko obžalovaný je recidivista, opakovane bol odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom naposledy bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, že uložený 4 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal celý relatívne nedávno - 21. septembra 2018. Ak výkon tohto trestu nepôsobil na obžalovaného pro futuro (do budúcnosti) dostatočne odstrašujúco, niet dôvodu uvažovať o tom, že by jeho náprava vzhľadom k miere jeho narušenia bola lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o podmienky predpokladané ust. § 48 ods. 5 Tr. zák., ani tieto neboli v posudzovanom prípade splnené, pretože u obžalovaného nebola schválená dohoda o uznaní viny a prijatí trestu, ani mu nebol trest znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd odvolanie obžalovaného za nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci prevzal krajský súd z napadnutého rozsudku okresného súdu aj výrok, ktorým bol obžalovanému uložený trest prepadnutia veci, nakoľko táto vec bola v jeho vlastníctve a preukázateľne ju použil pri spáchaní súdeného trestného činu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.